

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนารูปแบบการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 10
หน่วยกิตของวิทยานิพนธ์	6 หน่วย
โดย	นายอนันต์ พิมพ์โต่ง
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. กัลยาณี จิตต์การุณย์ ดร. วราพรรณ น้อยสุวรรณ
ระดับการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต
ภาควิชา	ครุศาสตรไฟฟ้า
ปีการศึกษา	2540

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่เป็นตัวบ่งชี้คุณภาพ และเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการจัดการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ของกลุ่มวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 10 โดยอาศัยความสอดคล้องของความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งประกอบด้วย ผู้อำนวยการ จำนวน 3 คน และผู้ช่วยผู้อำนวยการ จำนวน 15 คน ของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 10 ตามวิธีการเทคนิคเดลฟาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ กึ่งโครงสร้าง และแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าร้อยละ (%) ผลการวิจัยมีดังนี้คือ

1. องค์ประกอบที่เป็นตัวบ่งชี้คุณภาพ ได้แก่ หลักสูตร นักศึกษา ครู-อาจารย์ การเรียนการสอน สื่อการศึกษา อุปกรณ์การศึกษา ห้องสมุดและแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียน การบริการการศึกษา การบริหารงบประมาณ และกลไกการควบคุมมาตรฐานการศึกษาในวิทยาลัย

2. ตัวบ่งชี้คุณภาพที่จำเป็นต้องจัดให้มีได้แก่ ระเบียบ ขั้นตอน และแนวปฏิบัติในการพัฒนาหลักสูตร จำนวนชั่วโมงการสอนของครู-อาจารย์ การสำรวจความพึงพอใจของนายจ้างต่อผู้จบการศึกษา การที่นักศึกษาได้เรียนครบตามจำนวนคาบที่กำหนด ร้อยละของครูภัณฑ์และอุปกรณ์ที่มีตามเกณฑ์มาตรฐาน การนำวิธีการวิเคราะห์ข้อสอบมาใช้ในการวัดและประเมินผล เกณฑ์มาตรฐานการวัดผล/วิธีการวัดผล และการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินตามโครงการ

3. ตัวบ่งชี้คุณภาพที่อาจจะมีหรือไม่มีก็ได้ ได้แก่ จำนวนปีโดยเฉลี่ยที่นักศึกษาใช้ใน

การเรียนจนจบการศึกษา ร้อยละของผู้ผ่านการคัดเลือกที่มีผลการเรียนอยู่ในอันดับ 1 ใน 10 อัตราการลาออกของครู-อาจารย์ จำนวนครั้งของการใช้สื่อ และจำนวนชั่วโมงโดยเฉลี่ยของการใช้อุปกรณ์

4. เกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำของตัวบ่งชี้คุณภาพที่มีลักษณะเป็นสัดส่วน และอัตราส่วน

4.1 เรื่องที่คิดเป็นสัดส่วน 1:1 ได้แก่ จำนวนครู-อาจารย์ที่ได้รับการอบรมการใช้สื่อ : ครู-อาจารย์ทั้งหมดในแผนกวิชา สัดส่วน 1:2 ได้แก่ กรรมการพัฒนาหลักสูตรประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคีรัฐบาล : ภาคเอกชน สัดส่วน 30:70 ได้แก่ จำนวนผู้ศึกษาต่อ : ผู้ประกอบอาชีพ และจำนวนข้อสอบที่ใช้วัดความรู้ระดับ ปวช. : ปวส. สำหรับสอบเข้า สัดส่วน 10:25 และ 100:300 ได้แก่ จำนวนชั่วโมงการสอนของครู-อาจารย์ : ชั่วโมงสำหรับงานในหน้าที่พิเศษอื่น ๆ และจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าศึกษา : ผู้สมัคร ตามลำดับ

4.2 เรื่องที่คิดเป็นอัตราส่วน 1:1 ได้แก่ จำนวนชุดข้อสอบมาตรฐาน : รายวิชา จำนวนครั้งการฝึกอบรมด้านการใช้สื่อและด้านการวัดและประเมินผล : ปี จำนวนครั้งการซ่อมบำรุงอุปกรณ์ : ปี และจำนวนนักศึกษา : เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการ อัตราส่วน 1:2 ได้แก่ จำนวนภาคเรียน : ครั้งของการประเมินผลรายวิชา จำนวนชุดฝึกปฏิบัติ : นักศึกษา กลุ่มการเรียน ภาคปฏิบัติ : นักศึกษา จำนวนปี : ครั้งของการให้คำแนะนำการใช้สื่อแก่ครู-อาจารย์ และจำนวนปีงบประมาณ : ครั้งของการตรวจสอบการใช้เงินตามโครงการ อัตราส่วน 1:3 ได้แก่ จำนวนปีการศึกษา : ทุนที่แผนกวิชาให้แก่นักศึกษา จำนวนปีการศึกษา : ครั้งของการให้คำปรึกษาแนะแนว จำนวนภาคเรียน : ครั้งของการนิเทศการสอน และจำนวนรายวิชา : เอกสารการสอน (วิชา:เล่ม) อัตราส่วน 1:20 ได้แก่ จำนวนอาจารย์ : นักศึกษา และจำนวนนักศึกษา : ตำราหลักของสาขาวิชา ที่ควรมีในห้องสมุด (คน:เล่ม) อัตราส่วน 1:5 1:40 1:25 และ 1:35 ได้แก่ จำนวนแผนกวิชา : เอกสารหลักสูตร (แผนก:เล่ม) จำนวนห้องเรียน : นักศึกษาสำหรับการเรียนภาคทฤษฎี จำนวนสัปดาห์ : คาบสำหรับการใช้ห้องเรียนในการเรียนทฤษฎีหรือปฏิบัติ และจำนวนสัปดาห์ : คาบสำหรับชั่วโมงเรียนของนักศึกษา ตามลำดับ อัตราส่วน 1:8,000 และ 1:3,000 ได้แก่ จำนวนนักศึกษา : ค่าใช้จ่ายต่อหัว และจำนวนนักศึกษา : ค่าวัสดุฝึก (คน:บาท) ตามลำดับ อัตราส่วน 1:1.8 1:4 1:1.5 และ 1:2.7 ได้แก่ จำนวนนักศึกษา : พื้นที่ห้องเรียนทฤษฎี จำนวนนักศึกษา : พื้นที่ห้องเรียนปฏิบัติ จำนวนนักศึกษา : พื้นที่ห้องสมุด และจำนวนนักศึกษา : พื้นที่ห้องค้นคว้าที่ใช้ระบบสารสนเทศ (คน:ตารางเมตร) ตามลำดับ อัตราส่วน 2:5 ได้แก่ จำนวนเอกสารหลักสูตร : ครู-อาจารย์ (เล่ม:คน)

4.3 เรื่องอื่น ๆ ได้แก่ จำนวนครั้งการจัดสอนซ่อมเสริม : รายวิชา : ภาคเรียน จำนวนสัปดาห์ : คน : ชั่วโมงการสอนของครู-อาจารย์ จำนวนนักศึกษาฝาก : นักศึกษาโควตา : นักศึกษาที่สอบเข้า และจำนวนครู-อาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญา : ปริญญาตรี : สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นอัตราส่วน 1:1:1 1:1:10 1:4:5 และ 1:6:3 ตามลำดับ

5. เกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำของตัวบ่งชี้คุณภาพที่มีลักษณะเป็นค่าร้อยละ ประกอบด้วย เกณฑ์ที่คาดหวังไว้ในระดับสูงได้แก่ ร้อยละ 95 ของอัตราการเลื่อนชั้นและการสำเร็จการศึกษาตามเวลาที่กำหนด ร้อยละ 90 ของการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามแผน รวมทั้งการให้บริการห้องสมุดของนักศึกษาในหนึ่งภาคเรียน ร้อยละ 85 ของผู้มีงานทำหลังจบการศึกษาไปแล้ว 6 เดือน ร้อยละ 80 ของครูพันธุ์และอุปกรณ์ที่ควรมีตามเกณฑ์มาตรฐาน เกณฑ์ที่คาดหวังไว้ในระดับปานกลาง ได้แก่ ร้อยละ 60 ของนักศึกษาที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับดีถึงดีมาก (เกรดเฉลี่ย 2.50-4.00) และเกณฑ์ที่คาดหวังไว้ในระดับต่ำ ได้แก่ ร้อยละ 30 ของค่าเฉลี่ยคะแนนสอบเข้าชั้นต่ำแต่ละรายวิชาของแผนกวิชา ร้อยละ 5 ของอัตราการโอนย้ายของครู-อาจารย์ในหนึ่งปี รวมทั้งอัตราการลาศึกษาต่อของครู-อาจารย์ในหนึ่งปี และจำนวนของนักศึกษาที่เรียนไม่สำเร็จ

6. เกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำของตัวบ่งชี้คุณภาพที่มีลักษณะเป็นจำนวน ที่วิทยาลัยเทคนิคควรมีคือ เครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีระบบอินเตอร์เน็ตจำนวน 1 เครื่อง ชมรมที่แผนกวิชาจัดให้นักศึกษาควรมี ประมาณ 2 ชมรม ผลการเรียนเฉลี่ยของนักศึกษาในสาขาวิชาควรอยู่ระหว่าง 2.50-2.75 พื้นที่ห้องสำหรับจัดเก็บเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์และห้องจัดเก็บวัสดุฝึกควรเป็น 36 ตารางเมตร และอัตราเงินเดือนโดยเฉลี่ยของผู้ที่มีงานทำหลังจบการศึกษาไปแล้ว 6 เดือนควรได้รับประมาณ 7,000 บาทต่อเดือน

7. เกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำของตัวบ่งชี้คุณภาพที่มีลักษณะอื่น ๆ ได้แก่ การจัดให้มีหน่วยงานเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาของวิทยาลัย เป็นผู้รับผิดชอบการผลิตสื่อโดยเฉพาะ